

Så er der loyalitetskravet til menighedsrådsmedlemmer. Nogle af ordførerne har været inde på, hvorfor man har fundet det nødvendigt at genindføre dette. Der har været en konkret sag, og regeringen frygter altså, at der kunne være andre sager, hvor man bruger den platform, det jo er at være menighedsrådsmedlem, til at gå imod det, som er den evangelisk-lutherske kirke og dermed folkekirkenes bekendelsesgrundlag. Vi står i den situation, at vi godt kan se det dilemma, og der er her lagt en model frem, som nok også i et vist omfang kan løse det.

Dog er vi nogle i den konservative gruppe, der har en vis skepsis over for, at selv om man er medlem af folkekirken og ligger inden for folkekirken rammer og tilmed er god nok til at blive demokratisk valgt til at repræsentere nogle mennesker i et sogn, kan man alligevel miste sin valgbarhed. Jeg må indrømme, at rent personlig er jeg måske ikke den største tilhænger af denne model, og jeg synes, man skal være meget forsigtig med at bruge den.

Men vi har også et meget væsentligt princip i Det Konservative Folkeparti, og det er, at når kirken selv – jeg ved godt, at jeg altid skal høre for at bruge det begreb, men nu bruger vi det jo – altså når man internt i kirken bakker bredt op om en løsning og en model og tror bredt på, at den er den rigtige måde at løse et givet problem på, bakker vi fra konservativ side op om det synspunkt, og derfor støtter vi også den del af forslaget, nogle fordi de synes, det er en rigtig løsning, andre fordi de har stor respekt for, at nærmest alle i det kirkelige landskab finder, at det er den rigtige løsning.

Alt i alt kan vi altså fra konservativ side støtte dette lovforslag, og vi ser frem til udvalgsbehandlingen. Det har været en lang proces indtil nu, det skal det også være på dette område, og derfor ser vi også frem til de mange indspark, vi forventer at få i løbet af høringsprocessen, så vi kan sikre kirken det bedst tænkelige lovforslag.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak. Næste ordfører er fru Bente Dahl.

Bente Dahl (RV):

Religion og politik er begreber, som mange mennesker ikke vil tale om. Mange kvier sig ved at fortælle åbent, hvilket parti de sætter kryds ved, og mange kvier sig ved at fortælle om deres forhold til deres egen tro. Det virker derimod, som om ateister har knap så svært ved at sige, at de ikke er troende.

Religion og politik er tabubelagte begreber i vores ellers meget åbne måde at snakke sammen på. Fælles for de to begreber er, at de handler om værdier og forvaltningen af disse værdier. Religiøse værdier er til indvortes brug og udvikling af det indre i mennesket, mens politik er værdier, der forsøges omsat til ydre handlinger.

Folkekirken er rammen om forvaltningen af de religiøse værdier, og det er en politisk opgave at få den ramme lavet sådan, at religion kan udøves frit. Folkekirken er på mange måder i en turbulent periode, ligesom det øvrige samfund er det, og selvfølgelig er det sådan, fordi folkekirken altid vil afspejle det samfund, den virker i. Turbulensen udmønter sig i en række enkelt-sager, der bestemte også har pressens bevågenhed. Individualisme er i tiden, og tiden er også folkekirken.

Individer skal der være plads til i den rummelige kirke, men der må være en grænse, som skal gå der, hvor kirkens budskab bliver modarbejdet. Derfor virker det hensigtsmæssigt, at rapporten »Opgaver i sogn, provsti og stift« fører til ændring af loven, sådan som det udmøntes i dette lovforslag.

Kl. 18.05

Lovforslaget tager fat på en lang række punkter, så det er et meget omfattende lovforslag. Det vedrører meget forskelligartede punkter, og der gøres meget forskelligartede tiltag. Det har været en omfattende høring, og høringssvarene er overvejende positive, men det vil dog ikke forhindre mig i at være – for nu at sige det på jysk – lidt loren ved et af punkterne. Det er den del af lovforslaget, der handler om, at menighedsrådet får mulighed for at ansætte præsten som daglig leder eller fordele opgaverne som daglig leder mellem præsten og et af de valgte medlemmer.

Folkekirken danner rammerne om forkyndelsen – ja, men institutionen er ikke mindst en arbejdsplads for rigtig mange mennesker. Hvis arbejdspladsen ikke fungerer ordentligt, er det noget skidt, både for personalet og for forkyndelsen, og i Det Radikale Venstre mener vi ikke, at lovforslaget tager tilstrækkelig fat på og højde for denne problemstilling. Præsten er ikke nødvendigvis en god leder, heller ikke selv om vedkommende skulle påtage sig rollen frivilligt, og lovforslaget lægger ikke op til at opfylde nødvendigheden af nogen form for uddannelse. Det nævnes endda, at de nuværende ledere, dvs. kontaktpersonerne i menighedsrådene, heller ikke har en decideret lederuddannelse eller erhvervs mæssig ledelseserfaring bag sig.